

Valget af en Præst i Folkekirken til Valgmenighedspræst, saa er det meget tvivlsomt, om Noget vil paatage sig de store Udgifter, som ere forbundne med at oprette en Valgmenighed. Det er nemlig ikke smaa Udgifter, som der her er Tale om; det vil som Regel koste en 20—30,000 Kr. at begynde paa at oprette en Valgmenighed, og det er for det Meste ikke rige Folk, der oprette disse Valgmenigheder. De rige Folk ere i den Henseende mere nøjsomme; de rige Folk ere meget tilbøjelige til at have den fuldstændige Overbevisning, at en Kultusminister altid er i Stand til at sørge for at faae deres aandelige Sands tilfredsstillet paa den mest passende Maade. Nei, de, som oprette disse Valgmenigheder, er — ja man kan i Grunden gjerne sige altid jævne Bønder, der jo ikke ere saa forstræffelig velbeslaaede med Benge, og nu have saadanne Familier hidtil antaget, at de i Valgmenighedsloven havde en Garanti for, at de fik Noget for deres Benge; men denne Garanti have de nu ikke mere. Under alle Omstændigheder maa de først anstille en vis Sandsynlighedsberegning. De maa overveie, om den Præst, de ville have bestiftet til deres Valgmenighedspræst, har samme theologiske Anskuelser som den paagjældende Minister, de maa maaffe endogaa tage under Overveielse, om den paagjældende Valgmenighedspræst har samme politiske Overbevisning som den paagjældende Minister, men under alle Omstændigheder have imidlertid saadanne Familier, der i Henhold til Valgmenighedsloven hidtil ere gaaede ud fra, at de kunde være siktre paa, at faae Valget af en Præst stadfæstet, naar han var Præst i Folkekirken, ikke mere den Garanti efter de Skridt, som den høitærede Minister nu har foretaget. Der kan selvfølgelig være og er selvfølgelig meget forskellige Meninger om Valgmenighedsloven; man kan mene, det er en slet Lov, og man kan mene, det er en god Lov. De kirkelige Autoriteter have altid ment, at det er en daarlig Lov, de Folk derimod, som gjøre Brug af Loven, have altid ment, at det var en god Lov. Men jeg er overbevist om, at den høitærede Minister vil give mig Ret i, at saalænge Loven er der, skulde den ogsaa gjerne holdes, og jeg er tillige overbevist om, at Ministeren vil give mig Ret i, at Forudsætningerne for Valgmenighedsloven, Tanken, der gaar igjennem Valgmenighedsloven og næsten selve Valgmenighedslovens Ord, ikke kunne Andet end berettigede Folk til at antage og være ganske siktre paa, at, naar de vælge en Mand til deres Præst, som i Forveien er Præst i Folkekirken, saa ville de faae Valget stadfæstet. Saadanne Familier kunne ikke

gaa ud fra, at de ikke kunne faae Valget af en saadan Mand stadfæstet; det vilde som sagt være en Jorncarmelse ikke alene imod Præsten, men ogsaa mod selve Kirkeministrene; thi det vilde forudsætte, at Kirkeministrene havde en syndig Overbærenhed med Præster, der ikke due til at være det. Nu kan der maaffe være enkelte Kirkeministre, der have en saadan syndig Overbærenhed, men der er Ingen, der vil falde paa at mistænke den nuværende Kirkeminister for at have en saadan syndig Overbærenhed med Præster, der ikke due til at være Præster. Man er under den nuværende Kirkeministers Styrelse fuldstændig berettiget til at gaa ud fra, at i geistlig Henseende er Landet rent — rent Land! Jeg skal derfor tillade mig at spørge den høitærede Minister, hvorfor den meget ærede Minister ikke har villet stadfæste Valget af denne Præst i Folkekirken som Valgmenighedspræst. Hvorfor har den høitærede Minister negtet disse Familier det, der fuldt ud have paataget sig alle de Byrder, som Valgmenighedsloven foreskriver dem? Hvorfor har Ministeren ikke villet give dem denue Ret, som Valgmenighedsloven under alle Omstændigheder efter alle sine Forudsætninger hjemler dem. Hvis saa den meget ærede Minister samtidig vilde oplyse om, hvilke Betingelser de Præster maa opfylde, der i Fremtiden kunne vente at blive bestiftede som Valgmenighedspræster, vil det maaffe for fremtidige Tilfælde Skyld ikke være af Veien.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Seavenius): Den ærede Forespørger har ubetinget Ret i, at saalænge en Lov bestaar skal den overholdes; derom er der ingen Tvivl. Derfor er det en for den nuværende Sags Behandling ligegyldig Ting, hvorvidt man under eller ikke under Valgmenighedsloven; den eksisterer og maa saaledes ogsaa overholdes; men naar den ærede Forespørger synes at gjøre gjældende, at det var en ubetinget Ret for en Kredt af Familiefædre, som i Henhold til denne Lov af 7de Juni 1873 ønskede at danne en Valgmenighed og havde opfyldt alle de øvrige Betingelser og nu havde fundet dem en Mand, til at være deres Præst, der var Præst eller i alt Fald havde været ansat som Præst i Folkekirken, saa at faae deres Valgmenighed anerkjendt (H. Jensen: Det sagde jeg ikke). ... saavidt jeg forstod den ærede Forespørger maatte dette dog synes at være Forudsætninger for hele hans Klage over Ministerens Handlemaade. Thi vel anerkjendte den ærede Forespørger, som han